

Article segon. *Centres escolars.*

Es modifica l'apartat 1 de la disposició addicional segona de la Llei orgànica 8/1985, de 3 de juliol, reguladora del dret a l'educació, i queda redactat de la manera següent:

«1. Les corporacions locals han de cooperar amb les administracions educatives competents, en el marc del que estableix la legislació vigent i, si s'escau, en els termes que s'acordin amb les corporacions, en la creació, la construcció i el manteniment dels centres públics docents, com també en la vigilància del compliment de l'escolaritat obligatòria.»

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei orgànica i que la facin complir.

Madrid, 21 d'abril de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

8931 *LLEI 10/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei orgànica 1/1992, de 21 de febrer, sobre protecció de la seguretat ciutadana.* («BOE» 96, de 22-4-1999.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

La modificació de la Llei orgànica 1/1992, de 21 de febrer, sobre protecció de la seguretat ciutadana, habilita els municipis per especificar en les seves ordenances respectives els tipus, que defineix la Llei, que corresponen a les infraccions la sanció de les quals s'atribueix als alcaldes. Amb això es pretén solucionar les dificultats que planteja als alcaldes l'absència d'una habilitació expressa en la Llei perquè les ordenances municipals puguin establir aquesta especificació dins el tipus corresponent a cada infracció definit en el mateix text legal. La concreció dels tipus sempre s'ha de fer dins els límits que estableix en aquest respecte l'article 129.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.

Article únic. *Seguretat ciutadana.*

S'introdueix un nou paràgraf al final de l'apartat 2 de l'article 29 de la Llei orgànica 1/1992, de 21 de febrer, sobre protecció de la seguretat ciutadana, del tenor següent:

«Per concretar de les conductes sancionables, les ordenances municipals poden especificar els tipus que corresponen a les infraccions la sanció de les quals atribueix aquest article a la compe-

tència dels alcaldes, sempre dins de la naturalesa i els límits als quals es refereix l'article 129.3 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú.»

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Madrid, 21 d'abril de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

8932 *LLEI 11/1999, de 21 d'abril, de modificació de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, i altres mesures per al desenvolupament del Govern local, en matèria de trànsit, circulació de vehicles de motor i seguretat viària i en matèria d'aigües.* («BOE» 96, de 22-4-1999.)

JUAN CARLOS I

REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.
Sapiguen: Que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

EXPOSICIÓ DE MOTIUS

I

La Constitució espanyola de 1978 va estructurar un model d'Estat compost en el qual els centres de decisió es multipliquen, va incloure determinades entitats locals —municipis i províncies— en l'estructura esmentada i va garantir-ne l'autonomia per a la gestió dels seus respectius interessos. El marc competencial concret de les entitats locals, el determinen les lleis.

La Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases del règim local, va complir la funció d'establir la delimitació bàsica de l'autonomia local, mitjançant l'assenyalament d'uns àmbits materials en els quals les entitats locals han d'exercir les competències, sense determinar en quin grau, qüestió que correspondria concretar al legislador sectorial, estatal i autonòmic corresponent.

També a la Carta Europea d'Autonomia Local, feta a Estrasburg el 15 d'octubre de 1985 i aprovada i ratificada pel Regne d'Espanya el 20 de gener de 1988, es defineix l'autonomia local com el dret i la capacitat efectiva de les entitats locals d'ordenar i gestionar una part important dels afers públics, en el marc de la llei, sota la seva pròpia responsabilitat i en benefici dels seus habitants. Així mateix, s'assenyala que l'exercici de les competències públiques ha d'incumbir preferentment les autoritats més properes als ciutadans.

Han transcorregut més de dotze anys des de l'aprovació de la Llei 7/1985 i des de sectors diferents, entre els quals hi ha la Federació Espanyola de Municipis i Províncies, s'ha criticat el fet que ni l'Estat, ni les comunitats autònomes, en legislar en els àmbits materials que assenyala l'article 25 de la Llei esmentada, hagin procedit a desenvolupar de forma substantiva l'atribució de competències als municipis, per la qual cosa, durant aquest període, s'ha anat generant un moviment reivindicatiu municipal per aconseguir un nou marc competencial que procuri una descentralització més gran cap als municipis.